

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2024 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, w kwestii wniosku ławnika SN S.A. z dnia 11 stycznia 2024 r. w przedmiocie wyłączenia SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZOW 65/22

postanowił:

pozostawić bez rozpoznania wniosek ławnika SN S.A. o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZOW 65/22.

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2024 r. **ławnik SN S. A.**, wyznaczony do obsady orzeczniczej w sprawie o sygn. akt II ZOW 65/22, wniósł o wyłączenie **SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZOW 65/22.** W uzasadnieniu formułowanego postulatu wnioskujący argumentował, iż wskazana we wniosku sędzia została wadliwie powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, tj. na skutek udziału w procedurze przed Krajową Radą Sądownictwa, w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania z uwagi na jego niedopuszczalność.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1 k.p.k. wyłączenie następuje na żądanie sędziego, z urzędu albo na wniosek strony. Jeżeli sędzia uznaje, że zachodzi

przyczyna wyłączająca go z mocy art. 40, wyłącza się, składając oświadczenie na piśmie do akt, a na jego miejsce wstępuje inny sędzia (§ 2). Przepisy Kodeksu postępowania karnego rozdziału 2 „Wyłączenie sędziego,” zgodnie z art. 44 k.p.k., stosuje się odpowiednio do referendarzy sądowych i ławników.

Literalne brzmienie powołanego przepisu w sposób jednoznaczny zatem wskazuje, iż podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku o wyłączenie sędziego jest strona postępowania. Ławnik, zasiadający w składzie orzekającym w danej sprawie, nie jest zatem uprawniony do formułowania takowego postulatu, a jedynym żądaniem w tym zakresie mu przysługującym jest „samowylączenie” w postaci uprzednio wspomnianego złożenia oświadczenia wiedzy.

Tym samym wniosek ławnika SN w przedmiocie wyłączenia **SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy prowadzonej pod sygn. akt II ZOW 65/22** już z tej przyczyny nie mógł wywrzeć oczekiwanego przez wnioskującego efektu.

Niezależnie od kwestii niedopuszczalności powyższego wniosku, poczynić należy uwagę, iż powyższy nie zawiera w swej treści przywołania takich faktów, które uzasadniałyby wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od rozpoznania wskazywanej przez wnioskującego sprawy. Nie przedstawiono bowiem skonkretyzowanych okoliczności, mogących wzbudzić u przeciętnego i rozsądnie rozumującego obserwatora procesu uzasadnioną wątpliwość co do istnienia w sprawie o sygnaturze akt II ZOW **65/22** kierunkowego nastawienia sędziego, która zestawiona z przedmiotem rozstrzygnięcia prowadziłaby do wniosku o uzasadnionej wątpliwości co do jej bezstronności. Podkreślić należy, iż wspomniana wątpliwość musi bowiem wynikać z pewnych okoliczności faktycznych, np. zachowania sędziego wyrażającego swój stosunek do sprawy, a nie zaś z regulacji prawnych konstytuujących ustrój sądownictwa.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[M. T.]

[ał]

